

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

29. elokuuta 2010

Maailman bahá'ille

Kalliisti rakastetut ystävät

- 1 'Abdu'l-Bahán lähtö sata vuotta sitten Haifasta Port Saidiin merkitsi loistavan uuden luvun alkamista Uskon aikakirjoissa. Kolmeen vuoteen hän ei palannut pyhään maahan. Tähän historialliseen hetkeen viitaten on Suojelija myöhemmin kirjoittanut: "Bahá'u'lláhín uskon perustaminen läntiselle pallonpuoliskolle – kaikkein huomattavin saavutus, joka ikuisesti liitetään 'Abdu'l-Bahán hallintokauteen – oli laskenut liikkeelle niin valtavia voimia ja tuottanut niin kauaskantoisia tuloksia, että se oli antanut aihetta itse Liiton keskuksen aktiiviseen ja omakohtaiseen osallistumiseen – –." 'Abdu'l-Bahán länteen suuntautuvien matkojen alkamisen myötä, Bahá'u'lláhín asia, jolta vihollisuuden ja sorron joukot yli puolen vuosisadan ajan olivat estäneet toiminnan, mursi pidäkkeensä. Ensimmäistä kertaa Asian synnyn jälkeen nautti Uskon tunnustettu pää toiminnan vapaudesta viedä ilman rajoituksia eteenpäin sen jumalallisesti annettua tehtävää.
- 2 Minkä tahansa maallisen mittapuun mukaan 'Abdu'l-Bahá olisi näyttänyt huonosti varustautuneelta edessä olevan tehtävän suorittamiseen. Hän oli kuudenkymmenenkuuden vuoden ikäinen, lapsuudestaan asti pakolainen, vailla mitään muodollista koulutusta, vankina neljäkymmenen vuoden ajan, terveydeltään heikko, ja tottumaton länsimaisiin tapoihin ja kieliin. Kuitenkin hän nousi, ilman ajatusta mukavuudesta, antamatta tehtävään sisältyvien riskien pelottaa itseään, ja luottaen täysin jumalalliseen apuun, viemään eteenpäin Jumalan asiaa. Hän seurusteli erilaisten ihmisten kanssa yhdeksässä maassa kolmella mantereella. Hänen väsymättömien ponnistustensa laajuus ja voima olivat sellaiset, että ne "mykistivät hänen seuraajansa idässä ja lännessä ihailulla ja ihmetyksellä" ja "niillä oli katoamaton vaikutus" bahá'í-uskon myöhempien tapahtumien kulkuun.
- 3 Seuraavien vuosien aikana bahá'ít kaikkialla maailmassa tulevat riemullisesti muistelemaan 'Abdu'l-Bahán historialliseen matkaan liittyviä tapahtumia. Mutta tämä vuosipäivä on enemmän kuin muistelemisen aikaa. 'Abdu'l-Bahán lausumat sanat hänen matkojensa aikana, ja hänen niin syvällisellä viisaudella ja rakkaudella suorittamansa teot tarjoavat runsaasti innoitusta ja moninaista näkemystä, josta uskovien koko joukko voi tänään hyötyä, joko heidän ponnistuksissaan löytää mukaan vastaanottavia sieluja, lisätä kykyään palvella, rakentaa paikallisia yhteisöjä, vahvistaa laitoksia, tai käyttää hyväkseen yhteiskunnalliseen toimintaan ja yleiseen keskusteluun osallistumiseen ilmeneviä mahdollisuuksia. Tästä syystä meidän ei tulisi vain pohtia sitä, mitä Mestari sai aikaan ja saattoi liikkeeseen, vaan myös sitä työtä, joka on tekemättä ja mihin hän meitä kutsuu. Jumalallisen suunnitelman muistioissa hän ilmaisee sisimmän kaipuunsa:

- 4 Oi, saisinpa matkata, vaikkapa jalan ja vailla varoja, näille seuduille ja kohottaen kutsun "Yá Bahá'u'l-Abhá" kaupungeissa, kylissä, vuorilla, ja merillä kuuluttaa näitä jumalallisia opetuksia! Mutta voi, minä en näin voi tehdä. Kuinka syvästi sitä suren! Suokoon Jumala, että te siihen yltäisitte.
- 5 Lähes vuosisata on kulunut näiden sanojen muistiin merkitsemisestä. Jumalallisessa suunnitelmassa on menestyksellisesti saavutettu vaihe toisensa jälkeen. Bahá'í-usko on perustettu maailman kaikkiin kulmiin. Me olemme niillä paikoilla, joilla 'Abdu'l-Bahá toivoi voivansa vierailla. Yksilöt, yhteisöt ja laitokset on nyt varustettu kyvyillä järjestelmälliseen, kestäväan ja eheään toimintaan. Niinpä, näiden kallisarvoisten muistelemisten aikana, nousee jokainen hänen uskollisista rakastajistaan ja toimikoon hänen nimessään. Antakoon jokainen oman osuutensa, kuinka vaatimattoman tahansa, edistääkseen sitä suunnitelmaa, jolle hän antoi valtuutuksensa – tuolle kallisarvoiselle ja ikuiselle perinnölle.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]